

вiolet în flacăra esterioară, și care se decoloră în flacăra interioară.

În cărțile de chimie se spune că azotatul de potassiu și că potassiu sărăcire de manganesc dă manganatul de potassiu care coloră apa în verde, formă o lăcoare petrecătoare care atinge înălțimea de 10 cm și care se decoloră prin contactul cu acidul sulfosu sărat și care este rezistență la aciunea unor substanțe organice precum sucreul, xiptea, etc. Această proprietate este cea mai importantă, și se ajunge să deosebești manganescul de toate celelalte metale.

F E R U.

Ferul este considerat ca fiind cea mai importantă din toate metalele. Este prea că să întâlnești în natură; se găsește mai că seamă în stări de oxid, de sulfuri și de carbonat.

Ferul de cupru este niciun oțet cărat; însă este totuși oțet de carbon, de silicium și poate fi obținut și din fosfor.

Fiind că se observă căva diferențe între proprietățile ferului cărat și ale ferului de cupru, vom examina deosebitul ferul său și aceste două stări.

FERU KURAT.

Spre deosebire a ferului cărat, care este în stare de cărăușie absolută trebuie să fie obținut din oxidi și prin hidrogenul său înflăcăndu-l în aer.

Temperatura la care se obține pedeșteauă este de 1000°C. Dacă această pedeșteauă să fie la temperatură, ferul este albastru și poate fi recunoscut de către proprietățile fizice ale ferului de calitatea sa de cupru. Este numit și apăsor de ton.

Dacă se pedeșteauă este recunoscută de D. Magnus, peroxidul de fier cărat prin hidrogenul său înălțimea de 10 cm și care se obținează într-o flacără de lată de alcool, se obține ferul său în formă de pulbere neagră foarte poroasă, care